

FIGU- ZEITZEICHEN

Publicering:
Sporadiskt

Internet: www.figu.org
Email: info@figu.org

1:a årgången
Nr. 12 oktober 2015

Befolkningstätheten är frihetens fiende

Måndag 22 Juli 2013 kl.23.29

Roelof Oldeman, Professor Emeritus för Skogsodling och Skogsekologi, Universitetet i Wageningen

Föreställ er: En befolkning komprimeras och differentieras samtidigt. Då uppstår mer och mer friktion mellan befolkningens medlemmar. Människor från Nederländerna som är födda under första halvan av 1900-talet, vet säkert detta från egna erfarenheter.

År 1950 förfogade invånarna i Nederländerna över en bred repertoar av kollektivt beteende och hyste gemensamma värderingar. På den tiden fanns det cirka 10 miljoner nederländare. Medan var de få, så betonade de ibland djupa skillnader - en protestant till exempel, skulle inte skulle gå ofta till en katolsk butik för att handla - trots att många tjänade bra. Ändå, fanns det tillräckligt med variation för att undvika tristess, och de flesta människor kan vara sig själva i frihet.

De tidigare troshindren orsakade mycket mindre ofrihet än som hävdas idag. Vissa saker var inte tillåtna, att poliser på cykel måste vara aktsamma att de inte utsatte andra för skada, betraktades inte så mycket som bristande frihet, utan snarare som förverkligandet av "den största lyckan för det största antalet."

Sedan 1940 har problemen kommit till oss i Nederländerna på två sätt.

Först, bokstavligen talat. Genom att fördubbla befolkningen på knappt nio till sjutton miljoner så har det genomsnittliga personliga territoriet minskat från nästan 0,4 till 0,2 hektar, cirka 2000 kvadratmeter. Andelen vägar, städer, hus, hamnar, industriområden, parker, jordbruksmark och liknande är ändå draget från detta. Om halva schablonantalet består, utfaller en gles fyrkant yta av ca 30x30 meter för var och en av oss. I bostadsområden, vardera belägna inom höravstånd från de andra. Vår rörelsefrihet har krympt. Det offentliga rummet - parker, gator, köpcentrum, parkeringsplatser - är vi pressade mer och mer av oanständiga och aggressiva ungdomar, narkomaner eller ficktjuvar som opererar individuellt eller i ett gäng.

Efter revolten 1968, den andra frihetsbegränsningen, som denna gång inte på miljön, men flyttade över på insidan. Man förenklade frihetsideal till att "Allt måste vara möjligt",

till "tout est possible, det tout permis» uttryckt från Paris enligt George Moustaki. Världen har ställts på huvudet. Tidigare välgärningar eller hyfs förklarades som överträdelser eller oanständigheter, medan tidigare kriminella och utsvävande beteenden förkroppsligade den heliga friheten. Detta stöddes av ny lagstiftning, som gav folk mycket individuell frihet eller begränsade den starkt.

Denna lagstiftning är inte på något sätt överensstämmande med grundlagar, inklusive de tio budorden. Den nya lagen är resultatet av förhandlingar och kan återkallas eller ändras från den ena till den andra dagen. Komplexiteten i situationen gör att ingen i denna lag känner igen en kollektiv social bas och inte heller erkänner den. Därmed uppstår den <svarta> cirkel, som alltid visas i historien, där lagen och i synnerhet brottsbekämpande lagar inte längre upprätthålls som den en <publikan> inte kan motivera. Svarta pengar är en protest mot olagliga ägandeförhållanden, svartarbete mot skev arbetslagstiftning. Det kan vara mycket värre, eftersom den hemliga <heliga skendomstolen> i 1800-talets Tyskland visar att människor som har överträtt statens lagar <ignorerades>, bortfördes, tillrättavisades och hängdes. Liksom maffian slutade för övrigt den heliga skendomstolen i godtycke och terror snarare än rättvisa.

Genom att använda modern informations- och kommunikationsteknik som ett vapen kan numera registrera och digitalisera människor, så att alla kan skuggas och förföljas överallt. De godtyckliga normerna för <bra> och <dålig> som förhandlats fram i modern lagstiftning, kan nu verkställas. Man kan visserligen av <misstag> utan rättegång spärra bankkonton eller t.ex. lista hans bil på en svart lista. Det har redan avhandlats på filmer. Omöjligt i vår vanliga lilla stat? Mycket civiliserade länder, som Tyskland före andra världskriget och USA (McCarthy, den nuvarande <kriget mot terrorn>) visar att detta inte bara är

är möjligt, utan har redan smugit sig in i verkligheten. Under täckmantel av <Säkerhet> eller <medborgare eller kundvänlighet> säljs detta till oss (t.ex. identifieringsnummer av banken eller fingeravtryck i passet). Den meningslösa frasen <sekretess> används för att det transparenta begreppet <frihet> kringgås, som i parollen "Säkerhet går före integritet". En tydlig bild växer fram. Överdriven befolkningstäthet i kombination med en krympning av personliga territorier och säkerhet, tillsammans med en överdriven skillnad på attityder och behov har kombinerats med den nya informations- och kommunikationstekniken; denna kombination kommer att få vår frihet att försvinna i kulisserna.

Överbefolkning är ett problem som hotar alla civilisationer

Måndag 24 juni 2013, Kl. 16.54
Hansdieter Vergin

Denna fråga måste gång på gång komma att bli tydligare för människorna och åter igen tills alla tänker på vad han kan göra för sin egen i slutändan, att fly med sin familj, barn och barnbarn, för att undvika en katastrof.

Processen för överbefolkning är tyst, i hemlighet, i smyg och gör först och främst till känna genom utanförskap. Från utanförskap är talet när en ny befolkningsgrupp överstiger en viss procent i en gemenskap. Denna procentandel varierar och är direkt relaterade till integrationen av nyanlända invandrare.

Avgörande är dock inte det faktum att överbefolkning i sig, men frågan om var den kommer ifrån, vad som är orsaken och hur orsaksförhållanden kan ändras. Den stora majoriteten av människor från Afrika som översvämmar Europa, skulle säkert föredra att

stanna hemma med sina familjer ... Ja, om de kan få föra ett överkomligt liv hemma. I ett land där människor är välutbildade och lever ett överkomligt liv, så är användningen av preventivmedel normen. Överbefolkning är inte problemet, men okunnigheten och fattigdomen hos folket.

Det räcker inte med att fördöma missbruk. Vad vi behöver är ett intensivt kunskapsutbyte i hela världen, där människor hänvisar till detta sätt att kunna hjälpa sig själva. Och här kommer särskilt internet till en enastående, unik möjlighet.

Den som hjälper sin granne att släcka det brinnande huset, skyddar också sitt eget hus.

Befolkningsexplosionen har svåra världsomspännande följder

Fredag 20 december 2013 Kl. 23.10 Fred Schra

Enligt FN sedan 2000 har antalet människor under fattigdomsgränsen fallit från en tredjedel till en femtedel av världens befolkning, och fördela undervisning om färre barn.¹, allt detta tack vare Millenieurutvecklingsmålen² program.

Tydligen är de värsta konsekvenserna av befolkningsexplosionen över. De hundratals miljarder US-dollar, vilket västvärlden varje år i pumpat ut i utvecklingsbistånd³, verkar ha framgång. FN-rapporten i den rapport om utvecklingen av millennieutvecklingsmålen enligt följande: Världen har resurser

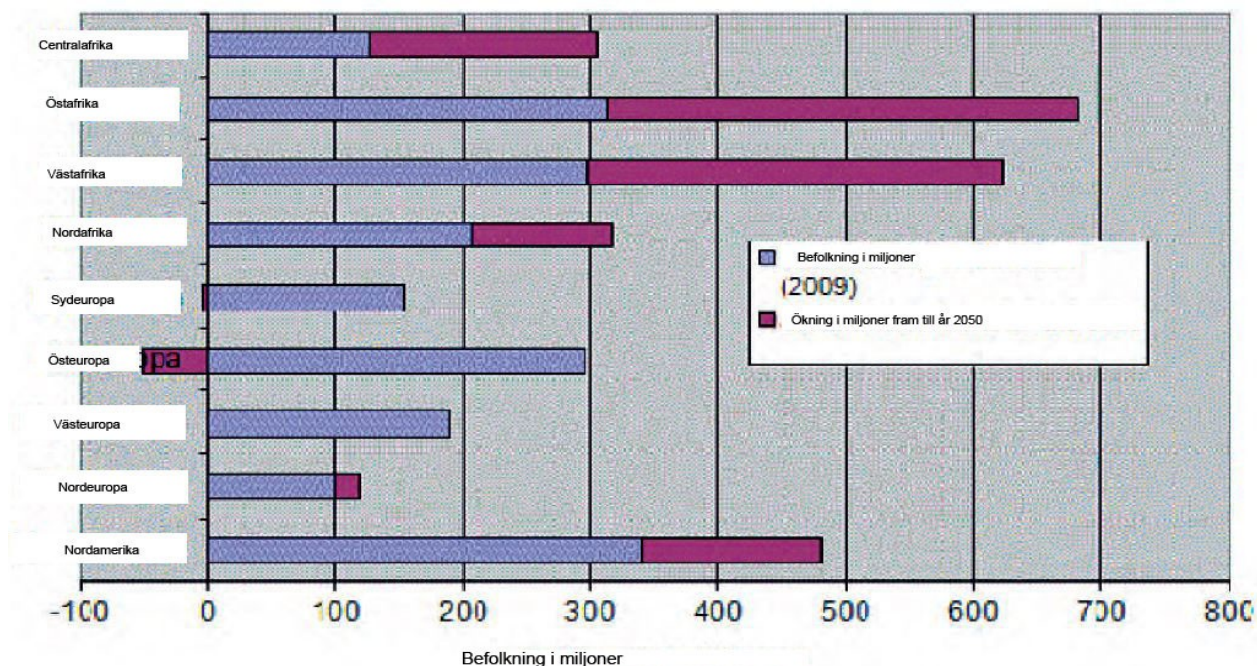
och kunskap för att säkerställa att även de fattigaste länderna ska kunna uppnå millenniemålen⁴.

Men kommer att kvarstå så i det långa loppet? Enligt tillförlitliga uppskattningar uppnådde världens befolkning 2012, 7 miljarder invånare⁵ (Meddelande från Billy :. Enligt Plejarerna överskreds tröskeln 8,5 miljarder redan 31 December) och kommer att uppnå den åttonde miljarden redan 2024.

Till 2075 kommer världens befolkning att nå sin topp på 9-10 miljarder. Population Reference Bureau räknar med att det kommer under 2050 att vara 9,3 miljarder invånare på jorden. Detta ögonblick är inte så långt fram i tiden; alla under trettio kommer med all sannolikhet att vara med om detta.

Det finns stora skillnader i befolkningsökningen mellan olika delar av världen.

Skillnader i befolkningstillväxt 2050⁶

Dessa stora skillnader gör klart att befolkningstillväxten är en allvarlig sak. Om den ekonomiska tillväxten kvarstår även i dag, kommer den framtida situationen vara svårare eftersom de globala förutsättningarna inte är strukturellt förändrade. Millenniemålen tyder på att utbildning och kunskap är tillräcklig för att sätta utvecklingen av en väl gående värld i förändring, och att det då kommer att hitta familjeplanering redan. Det är dock mycket tveksamt om detta uttalande grundar sig på ett sunt argument. Befolkningens omfattning anpassas endast med stor fördröjning till nya insikter, som vi har lärt oss från det förflutna.

En berättigad optimism?

Skillnaden mellan de identifierade millenniemålen och långsiktiga förväntningar väcker frågor. Det skulle inte vara första gången som en grupp forskare med underbyggda argument förkunnar

en förestående undergång, medan det måste sägas på kortare tid att allt är bara hälften så illa. Således, i det förflutna förutspåddes en istid (Nigel Calder, vädermaskinen) och även en stor skog dör till följd av surt regn. Romklubben drabbades av en hel del kritik och hån när hans framtida förväntningar uteblev. I en ny studie av Meadows och Randers, som bygger på Romklubbens rapport, är en global kollaps förutspådd till 2030-2040⁷. Naturligtvis, är den globala utvecklingen svår att förbise, men också i delstudier gick det fram och tillbaka fel. Till exempel, Lester Brown som är en amerikansk agronom och miljöexpert har behandlat nästan varje aspekt av hållbar utveckling, förutspådde 1995 att Kina kunde inte försörja sig självt och skulle som ett resultat av hans välfärdstillväxt driva upp världens livsmedelspriser. 2006 hade Kina ökat sin livsmedelsproduktion så att det inte behövde FN:s livsmedelsprogram.

När domedagsprofeter regelbundet slår till och inte kan förutse att den tekniska utvecklingen och förbättringarna för lantbruket kan göra framtiden mycket annorlunda, så det är troligt att det bekräftar FNs optimism. Men det finns kanske andra skäl att driva befolkningsexplosionen i Afrika och den islamiska världen kritiskt.

Frågan om Afrika kunde följa den kinesiska exemplet är inte lätt att svara på. Alternativen kommer sannolikt att vara närvarande i tillräcklig omfattning, men frågan är om de faktiskt används. Afrika har jämfört med Kina stor nackdel. När Kina började utvecklas, fanns det redan cirka 5 miljarder människor, men för närvarande fanns då utländska resurser i

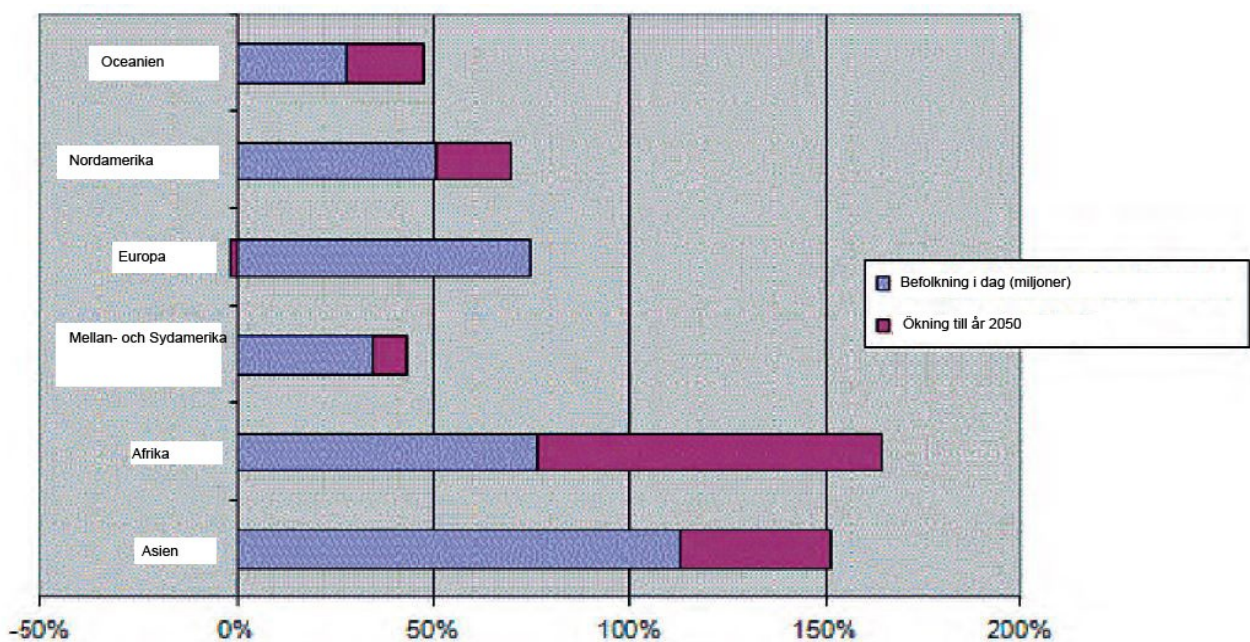
tillräcklig omfattning. Kina strävar sen många år efter råvaror, i synnerhet i Algeriet, Angola, Kongo och Tanzania. Kina kan få dessa från Afrika, men där ska Afrika skaffa resurser är inte kan hittas deras egna marker?

Det finns en stor skillnad i det sätt på vilket västvärlden har utvecklats under de senaste århundradena och hur man gör det numera utvecklingsländer. Som industrialiseringen i Europa och Amerika

utvecklades, var utvecklingen tillräckligt hög för att tvinga förändringar sin takt, men samtidigt tillräckligt långsam för att möjliggöra för bolagen att göra justeringar.

Moderniseringen är för närvarande mycket snabbare och mindre strukturerade samhällen i utvecklingsländerna reagerar olika på det. Dessutom kunde Europa och Amerika på sin tid göra anspråk på resurserna som andra länder behövde. Denna möjlighet har sen dess minskat.

Hållbar befolkning per kontinent
(exklusive koldioxidutsläppen)

Källa: WWF, Living Planet Report, 2007.

På Romklubbens tid, levde vi i en annan värld. På den tiden fanns det varken internet eller den massiva internationella flygtrafiken. Befolkningsexplosionen inträffade främst i separata områden,

men numera har överbefolkningen långtgående konsekvenser för hela världen.

Migrationsströmmarna sker över längre avstånd och med större lätthet och snabbhet än tidigare. Detta möjliggörs beroende på den höga takten med vilken information sprids. På detta sätt kan människor reagera snabbare.

Under 2009 var EU:s befolkning (738 miljoner) lika stor som i västra, östra och centrala Afrika (735 miljoner). År 2050 kommer befolkningen att ha ökat i dessa delar av Afrika med 876 miljoner, dvs. med fler människor än som för närvarande bor i Europa.

Det är redan tillräckligt hårt för befolkningen i dessa länder att utmana den nuvarande försörjningen. Den starka befolkningstillväxten kommer att göra det svårare i framtiden.

Genom att välfärd i sig är oberoende av befolkningstäthet

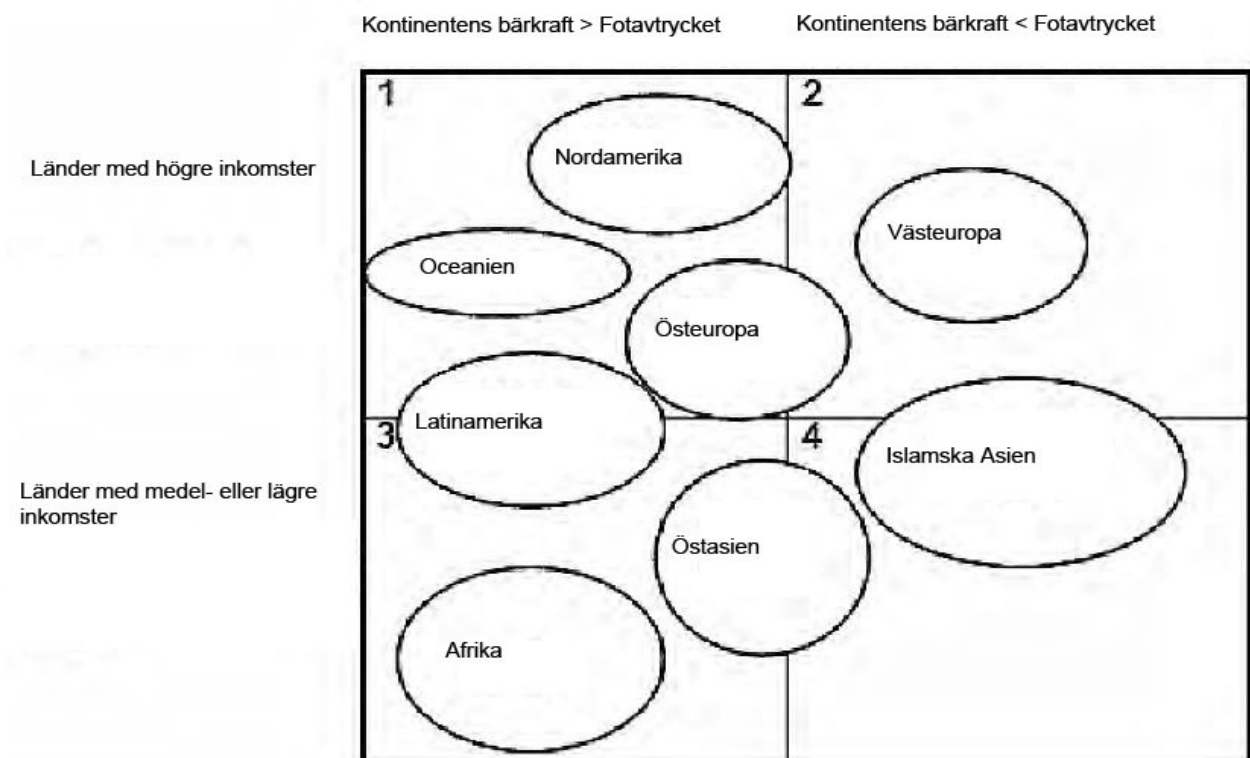
och räckvidd, är det genom en tillräcklig utbildningsnivå och en diversifierad ekonomi - men så länge det finns tillräckliga resurser.

Social infrastruktur som en viktig framgångsfaktor

De fattiga ländernas ekologiska fotavtryck sedan 1960 är fortfarande på samma nivå,

medan ökningen hos rika och medelrika länder fortsätter. Detta beror på det faktum att i Kina och Indien, så lever hälften av befolkningen under bättre förhållanden. Bara dessa två länder avnjuter en stor ekonomisk tillväxt i kombination med en låg befolkningstillväxt (Kina 0,5% och Indien 1,5%) sedan många år. Detta är en stark indikation på att befolkningsökningen kan påverka den ekonomiska tillväxten. En stor del av inkomsten ska sedan användas för utbildning och andra investeringar. Förhållandet mellan den ekologiska bärkraften i ett land och dess välfärd är komplex. Eftersom inte alla länder befinner sig i samma utgångsläge är det lämpligt att införa en tredje faktor: den sociala infrastrukturen. Detta uttrycks i Human Development Index och beräknas av FN.

Placering av kontinenterna (med undantag av koldioxidutsläpp)

Tabellen ovan visar hur relationen mellan utveckling och miljömässig hållbarhet i framtiden bestäms. Storleken på ovalerna är mer eller mindre i proportion till befolkningens mängden i de respektive Kontinenterna.

De områdena i 1:a och 3:e kvadranterna har lastförmågan inte utnyttjats fullt ut och kan därför fortsätta att utvecklas, även om inga externa resurser finns tillgängliga. Även områdena i 2:a kvadranten har en social infrastruktur som gör att förändringar dock måste få de nödvändiga resurserna till stor del från andra regioner. Då måste de se till att områdena tjänar mer särskilt i 1:a, men också i den 4:e kvadranten. Främst är det olja som utvinns från den 4:e kvadranten, eftersom det lokala överskottet inte har någon negativ inverkan på regionens hållbarhet.

I den 4:e kvadranten är situationen som mest känslig: möjligheterna för ytterligare tillväxt är låg; Antalet människor är mycket stort, som har ett ensidigt ekonomiskt resultat. Dessa tre faktorer förhindrar utvecklingen av social infrastruktur, och i den mån den har utvecklats, dess effektivitet.

I 3:e kvadranten är det först och främst nödvändigt att utvandra eftersom olika försök att lösa överbefolkningen inte lett till önskat resultat. De områdena i 2:a kvadranten kan använda sin utvecklade sociala infrastruktur för bättre ömsesidig samordning av deras

fotavtryck och deras hållbarhet.

Befolkningsexplosionens följder

Det beror på att det är även troligt att många afrikaner kommer att emigrera.

Internationella organisationen för migration (IOM) 2050 förväntar sig en betydande ökning av migration på grund av miljöförstöring och klimatförändringar. Det uppskattas att det kommer att finnas mellan 100 till 800 miljoner miljöflyktingar från 2050.⁸

Den starka befolkningstillväxten i Afrika och de islamiska länderna har gett en relativt ung uppbyggnad befolkningspyramid som resultat. Antalet flitiga händer överstiger antalet arbetstillfällen, så att en mekanisering och automatisering av arbetet inte är värt besväret. Detta får till följd att processerna i jordbruket förblir ineffektiva och produktiviteten förblir låg. Då arbetskraftspotentialen inom jordbruket inte behöver bygga <högre> sektorer, kan ekonomin knappast utvecklas i riktning mot ökad mångfald.

Det finns en risk för att millenniemålen i första hand halvvägs uppfyller den lägsta nivån av födelsekontroll, familjeplanering och grundutbildning, och förblir där.

Befolkningsstrukturen är ofta så ung att även nedgången i födelsetalet av en nigeriansk kvinna från 7 till 5 eller 4 barn inom en generation har liten effekt.

Även om befolkningstillväxten i Afrika och de islamiska länderna sjunka från att fördubblas vart 25e till 50e år till en fördubbling varje 50e (1,4% årlig ökning) till 100e år (0,7% årlig ökning), eftersom befolkningen i dessa regioner år 2050 skulle överstiga den ekologiska bärkraften. En sådan kraftig minskning av familjerna kan emellertid knappast förväntas på grund av de tidigare erfarenheterna. Den dominerande kulturen, anpassningarna och de begränsade möjligheterna för utbildning och arbete utgör betydande hinder.

Medan Afrika har många resurser, har det inte den sociala organisationsnivån, som har gjort Europa till en rik kontinent: En högutbildad befolkning, en god infrastruktur för vägar och nära ekonomiskt samarbete. För européerna, behöver inte en minskning välfärd betyda en nedgång i välbefinnandet, eftersom en stor del av inkomsten inte spenderas på det dagliga behovet, utan mer eller mindre på fritiden.

Ett land som Niger förväntas år 2050 ha cirka 50 miljoner invånare, medan hela Afrika söder om Sahara, beräknas ha cirka två miljarder människor. Detta kommer att få stora konsekvenser för naturen och den biologiska mångfalden i dessa områden. Djungeln kommer att få vika för jordbruk och boskapshållning.

År 1950 bodde 30% av världens befolkning i städerna, då nästan en miljard människor. År 2050 kommer mer än 60% av världens befolkning att bo i städer, mer än 6 miljarder människor. Transporterna kommer att öka mycket. Fram till 2050 kommer 1000 städer med mer än en miljon invånare bli till. Detta är förstas inte alla nya städer, men det innebär fortfarande att under tiden har mer än tusen städer av Amsterdams storlek kommit till.

Denna utveckling kommer att utsätta de utsedda områdena enorma förändringar. Den växande befolkningen kräver en större andel av inhemska jordbruksprodukterna och mineralerna för eget bruksbehov. Men om deras export är lönsammare än den inhemska efterfrågan, hotas befolkningen av fattigdom och hunger, om inte de rika länderna ger lättnader och tvecklingsarbete. Konsekvenserna av befolkningsexplosionen i utvecklingsländerna kommer inte att begränsas till dessa områden, utan sprida sig till västvärlden.

Hållbarheten i Europa

Diagram 2 visar att Europa som helhet fortfarande har naturresurser; men om man specifikt vänder sig till den västra delen av kontinenten, kommer man fram till en annan slutsats.

Således, kan möjligheterna för varje land tas fram, vanligtvis genom det ekologiska fotavtrycket.

Fotavtrycket är enheten och anger i vilken utsträckning man kan göra anspråk på naturresurserna i omgivningarna. Ett samhälle är hållbart så länge det använder mindre resurser sitt förfogande.

Det är uppenbart att rika länder konsumerar mycket mer än deras egna resurser tillåter. Detta möjliggörs genom teknik och handel. Europeiska länders fotavtryck överstiger uppenbart i följande tabell:

Hållbar befolkning i de europeiska länderna
(med hänsyn till deras koldioxidutsläpp)

	Befolkning idag (Miljoner)	Fotavtryck idag (2007)	Hållbar Kapacitet	Hållbar folkmängd (Miljoner)	Inklusive Kol
Belgien	10,5	8,0	1,3	1,7	
Tyskland	82,3	5,1	1,9	30,7	
Frankrike	61,7	5,0	3,0	37,0	
Italien	59,3	5,0	1,1	13,0	
Nederländerna	16,5	6,2	1,0	2,7	
Österrike	8,3	5,3	3,3	5,2	
Polen	38,1	4,3	2,1	18,6	
Spanien	44,1	5,4	1,6	13,1	
Storbritannien	61,1	4,9	1,8	22,4	
Schweiz	7,5	5,0	1,2	1,8	
Totalsumma	389,4			146,2	

Källa : Living Planet Report, *Ecological footprint and biocapacity* 2007.

Skillnaden mellan de nuvarande och livskraftiga populationer i dessa tio västeuropeiska länder är inte mindre än 243 miljoner människor.⁹ **Europa är överbefolkat, och denna situation kan endast hålla eftersom många människor bor i städer, där det är möjligt att ge dem tjänster och varor som förs från andra regioner i världen att erbjuda på ett effektivt sätt.**

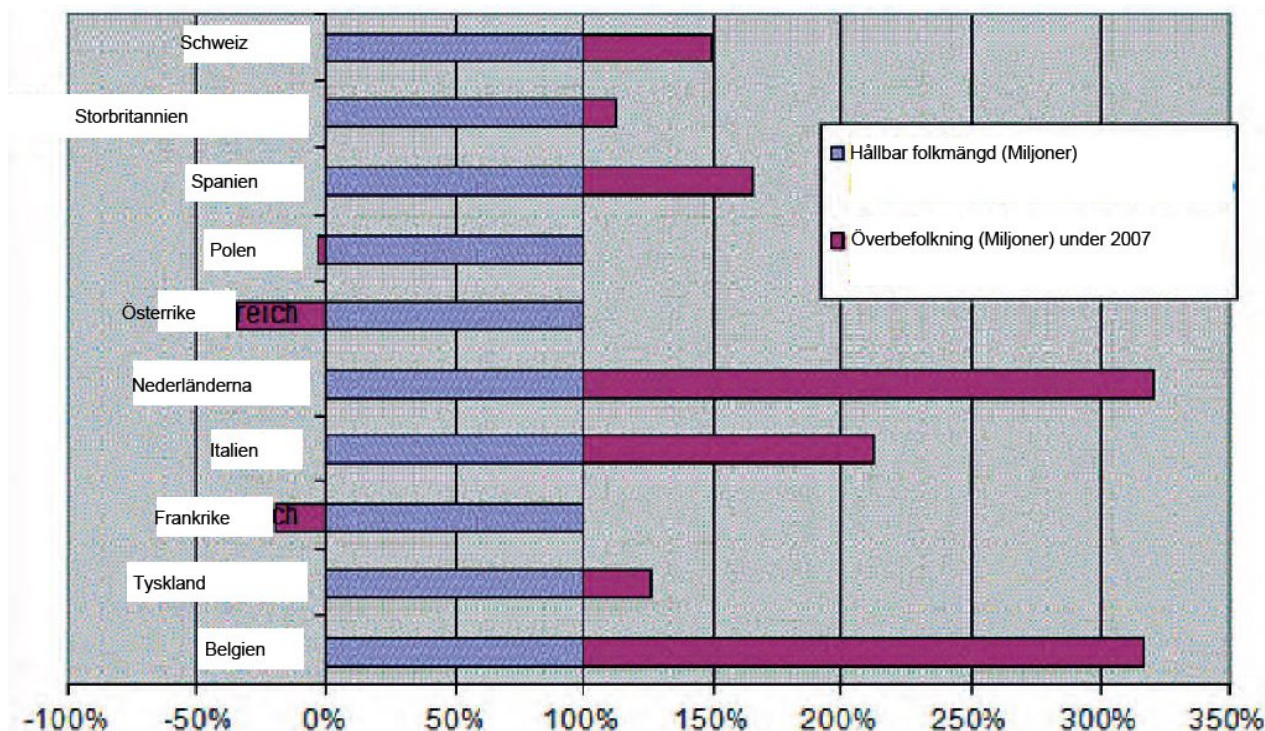
Det ekologiska fotavtrycket består av flera faktorer. De viktigaste är tillgänglig användbar markyta och vattenmängden samt den befintliga kapaciteten för koldioxidutsläpp och kemiskt avfall. **Särskilt i höginkomstländer har andelen koldioxid en relativt stor andel av fotavtryckets uppbyggnad.** Det är tänkbart att vikten av koldioxid är mycket lägre i kolcykeln under några år, eftersom vi med tiden tror att det tack vare nyare teknik ger oss möjlighet att kraftigt minska påverkan av kemiskt avfall. Det är därför lämpligt att även titta på situationen i Europa där vi tar hänsyn till denna potentiella utveckling. Följande tabell visar vad som skulle förändras i Europa, utan koldioxidutsläpp i fotavtrycket:

Hållbar befolkning i Europa utan koldioxidutsläpp

	Befolkning idag (Miljoner)	Fotavtryck idag (2007) utan kol	Hållbar kapacitet	Hållbar folkmängd (Miljoner)	Exklusive kol
Belgien	10,5	4,1	1,3	3,3	
Tyskland	82,3	2,4	1,9	65,2	
Frankrike	61,7	2,4	3,0	76,2	
Italien	59,3	2,3	1,1	27,9	
Nederländerna	16,5	3,2	1,0	5,1	
Österrike	8,3	2,2	3,3	12,6	
Polen	38,1	2,0	2,1	39,2	
Spanien	44,1	2,7	1,6	26,4	
Storbritannien	61,1	2,0	1,8	54,2	
Schweiz	7,5	1,8	1,2	5,0	
Totalsumma	389,4			315,1	

Även i detta fall finns det fortfarande en betydande överbefolkning med 74 miljoner människor. Men vissa länder har fortfarande ekologisk bärkraft kvar jämfört med hur situationen har beaktats med koldioxiden i beräkningen.

Figur 6. Överbefolkning i Europa under 2007 utan koldioxidutsläpp

De flesta länder i Väst- och Centraleuropa överskrider redan sin ekologiska bärformåga (= den blå delen av stapeln). **Det är slående att särskilt Nederländerna och Belgien stort överstiger bärkraften.**

Skillnaden med figur 2 härrör från det faktum att länder som Sverige, Finland, Ryssland och Vitryssland tagits med, som har stora naturresurser. Dessa områden kan tacka för sina relativt orörda tillstånd på det faktum att de är mindre lämpade för jordbruk och boskapshållning samt att de ligger utanför de vanliga handelsvägarna. Det vore

orealistiskt att engagera dessa länder i detta sammanhang, eftersom migranterna inte är väljer dessa i första hand.

Fotavtrycket utan koldioxid har liten elasticitet, som andra faktorer såsom markytan och vattnet är knappt bättre överhuvudtaget att använda. Europa kommer att förbli så beroende i samtliga fall av livsmedels- och råvaruimport, till exempel från Afrika.

För att en hållbar folkmängd ska uppnås måste befolkningen i de europeiska länder som listats minska. Tyvärr, pekar alla prognoser i riktning mot en ungefärlig kontinuitet av dagens omfattning som en följd av invandring.

Allt som allt är det svårt att föreställa sig att Europa kan närma sig ett hållbart samhälle, eftersom den nuvarande situationen för överbefolkning kommer att bestå. Detta är en farlig situation som är så riskabel eftersom det tar längre tid, då världen närmar punkten för överbelastning. Det blir gradvis svårare för att säkra import av vissa varor.

Hållbarheten i Afrika

Från tabell 3 är det uppenbart att Asien redan är överbefolkat. Det finns tre kontinenter som finns i en bekväm utgångspunkt: Afrika, Sydamerika och Oceanien. Om befolkningstillväxten går

ner i dessa regioner till noll, skulle den lokala befolkningspyramiden ha en hållbar struktur. Förmodligen är det möjligt redan i Sydamerika och Oceanien under en generation.

Men Afrika är en annan historia. Tabellen visar att kontinenten kommer att ha nått gränsen för sin bärkraft år 2030. Naturligtvis kommer moderniseringar av de afrikanska länderna råda, och inom jordbruket kan det förbättras mycket, så att man är fast beslutna att driva upp produktiviteten för högre avkastning och större effektivitet.

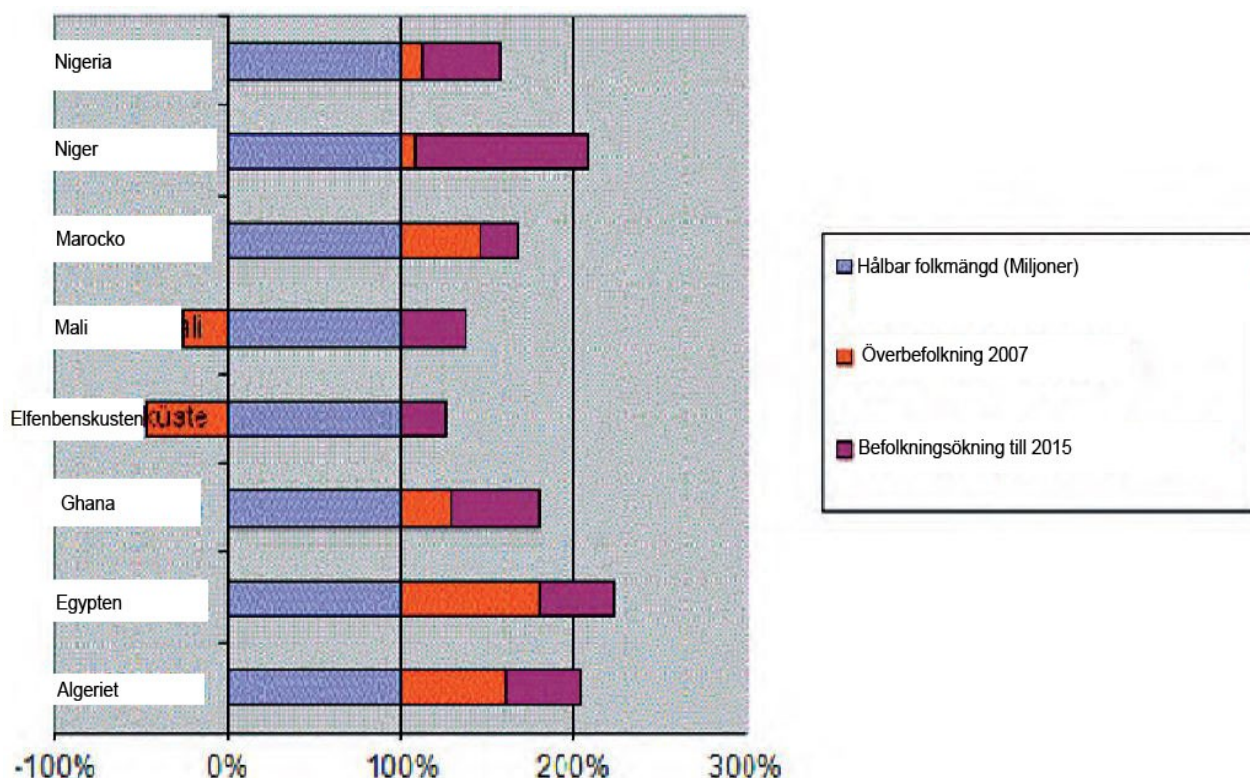
För närvarande närmar sig ett antal afrikanska länder i deras maximalt tillåtna last eller överstiger redan vad som kan ses från följande tabell:

Överbefolkning i Afrika (exklusive koldioxidutsläpp)

	Hållbar folkmängd (Miljoner)	Överbefolkning 2007	Befolkningsökning till 2025
Algeriet	21	13	9
Egypten	44	36	19
Ghana	18	5	9
Elfenbenskusten	38	-18	10
Mali	16	-4	6
Marocko	21	10	5
Niger	13	1	13
Nigeria	131	16	60
Totalsumma	303,3	57,7	131,0

Följande diagram visar i vilken utsträckning dessa länder överstiger deras miljökapacitet:

Utveckling av överbefolkningen i Afrika

Den blå delen och den orange delen representerar den nuvarande situationen. I Mali och Elfenbenskusten, är den orange delen på den vänstra sidan av nollinjen, vilket tyder på att dessa länder fortfarande

har kvar hållbarhet. Den lila delen avser förändringar fram till 2025. De flesta länder faller sedan i en situation med överbefolkning. Blott Elfenbenskusten kommer ännu inte ha uttömt sin ekologiska bärkraft. Afrika har dock som sagt också betydande naturresurser, och vissa länder kommer att till en viss gräns överstiga sin bärkraft.

Hållbarheten i islamiska länder

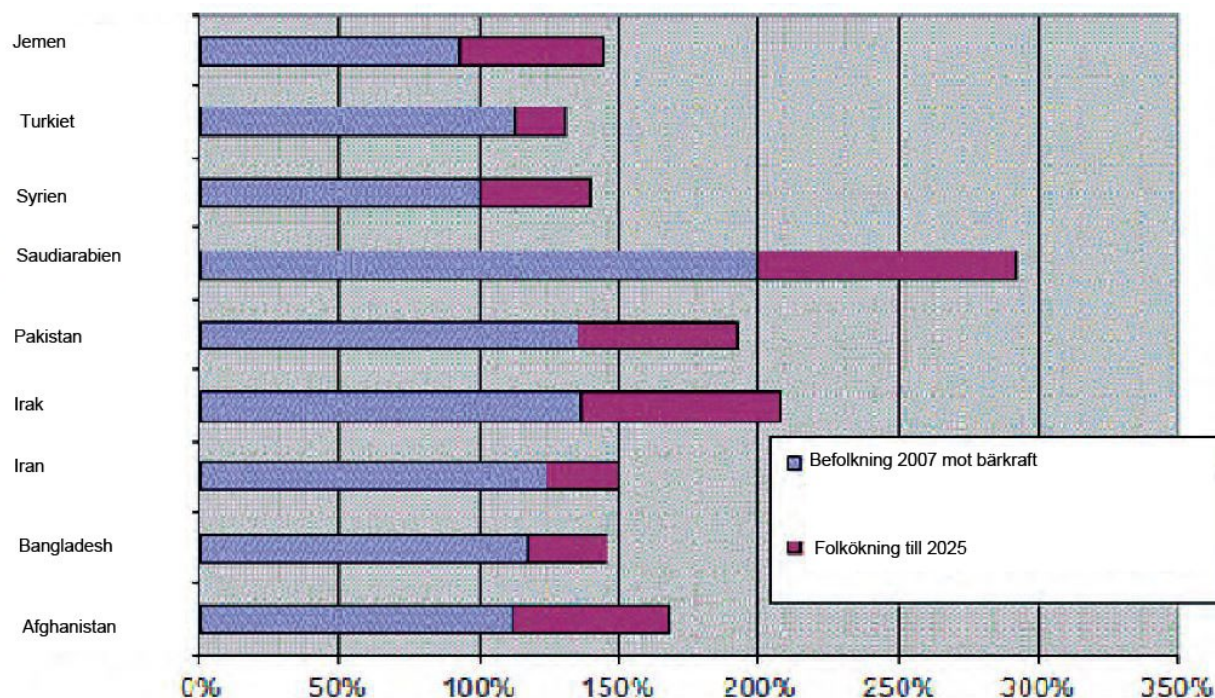
I islamiska delen av Asien, är situationen mycket värre. De små länderna som Jordanien, Kuwait, Palestina och Förenade Arabemiraten har överskridit sin ekologiska bärkraft stort. Följande tabell och bild visar endast de större länderna:

Överbefolkning i islamiska länder

	Hållbar folkmängd (Miljoner)	Överbefolkning 2007 (Miljoner)	Folkökning till 2025
Afghanistan	23	3	13
Bangladesh	134	23	38
Iran	58	14	15
Irak	21	8	15
Pakistan	128	45	73
Saudiarabien	12	12	11
Syrien	20	0	8
Turkiet	65	8	12
Jemen	24	-2	12
Totalsumma	485,0	111,0	197,0

Med 111 miljoner invånare, är dessa länder som redan överbefolkade, och det kommer att stiga upp till 197 miljoner 2025.

Överbefolkning i islamiska länder

Diagrammet visar att enbart Jemen fortfarande har kvar lite ekologisk bärkraft kvar, eftersom det är det enda land vars blå fält har inte riktigt nått 100% linjen. **Nästan alla länder i detta område kommer att överstiga hållbarheten med ca 50% under 2025.**

Skillnaden mellan situationen i Mellanöstern och Afrika är anmärkningsvärd eftersom Afrika på ett bättre sätt kan bygga en mångfacetterad ekonomi än det andra området. De islamiska länderna är ensidigt beroende av olja som ett medel för utbyte.

Prioritet för födelsekontroll

Av ovanstående framgår det att det finns flera skäl att ge högsta prioritet för födelsekontroll i fattiga länder. Utvecklingsbiståndet bör betona den ekonomiska utvecklingen och födelsekontroll. Man kan till exempel hela utbildningen av barn i utbyte mot sterilisering av föräldrarna efter det andra barnet. På detta sätt, både praktiskt att investera i framtidens barn som i det land där de är bosatta. Då förhindras att miljontals människor måste lämna sitt land på grund av otillräckliga naturresurser.

Dessutom främjar födelsekontroll i Afrika en trygg framtid. Den kontinuerliga driftspänningen mellan ekonomisk tillväxt och befolkningstillväxt kommer regelbundet att leda till konflikter på den afrikanska kontinenten. Dessa är ofta åtföljda av flyktingströmmar. Men även i fredstid föredrar människor att ligga steget före problemen, genom att skaffa en bättre tillvaro, till exempel att söka sig till Europa.

Europa är för närvarande redan överbefolkat och kommer att förbli så i årtionden. Tillkomsten av miljontals invandrare från Afrika skulle bara förvärra situationen.

Man har insett att dessa siffror är så stora att de överskuggar alla de föregående migrationsströmmarna från mänsklighetens historia. Det är också uppenbart att regeringarna förbereder sig för den framtida utvecklingen. I dessa förberedelser utforskas inte bara de olika faktorer som spelar en roll i migrationen eller att tänka på en främjande av födelsekontroll. En del regeringar försöker aktivt uppmuntra sina landsmän se positivt på invandrare och invandring. En visas¹⁰ efter den andra studien att förklara att det inte kan finnas någon enda invändning mot migration. Medborgare i ett demokratiskt land bör

emellertid oroa sig, om staten strävar så hårt för att övertyga sina medborgare av en viss uppfattning. **En verkligt framtidsorienterad politik bör användas för att krympa befolkningen och slutligen för en rättvis och ekologiskt hållbar folkmängd.** Dock främjas invandringen på EU-nivå; definitivt att den inte motverkas.

Frågan är om dessa regeringar skulle ha varit lika villiga att påverka sina undersåtar när migrationsströmmar hade gått i motsatt riktning. Detta var fallet för mindre än ett århundrade sen när Europa var mer överbefolkat än Afrika.

Uppenbarligen har de europeiska regeringarna som tidigare kommit till rätta med det oundvikliga i befolkningstillväxten i Afrika och dess förmodade följder för Europa. De förväntar sig tydligt att den afrikanska ekonomin inte utvecklas tillräckligt gynnsamt trots utgången av millennieutvecklingsmålen för att klara av befolkningsexplosionen.

Denna uppgivenhet har ingenting att göra med de afrikanska resurserna, utan beror på två andra omständigheter:

1. den afrikanska befolkningstillväxten överstiger den ekonomiska tillväxten och
2. de andra kontinenterna har kommit närmare gränserna för sin ekologiska bärkraft som Afrika eller har redan överskridit den.

Befolkningsexplosionen i Afrika och muslimska länder kommer säkert att bli droppen som får bägaren att rinna över globalt.

1 FN: s millenniemål Rapport, 2007, s. 4

2 Det finns 8 millennieutvecklingsmålen: 2015 är extrem hunger och extrem fattigdom kallade, alla pojkar och flickor i skolan och alla män och kvinnor har lika rättigheter.

3 OECD uppskattning 2008.

4 FN: s millenniemål Rapport, 2010, sid. 5

5 Population Reference Bureau, 12 augusti 2009.

6 Data PRB, 2009 World Population bladet.

7 Meadows, D.H. bland annat gränserna för tillväxt - Den 30-åriga Update, 2006.

8 IOM, enligt Myers, Miljö flyktingar, Oxford, maj 2001.

9 Dessa och andra värden är satta utifrån Living Planet Report för 2007. Vi har jämfört dem med datatabellerna i Global Footprint Network under 2011 för att bestämma sin robusthet. Skillnaderna är minimala: Real Befolknings omfattningen av de länder som anges: 392 300 000, hållbar populationsstorlek: 150 900 000. Fotavtrycket data kontinuerligt samlas in och nyberäknade [Översättarens anmärkning].

10 I Nederländerna, till exempel ACVZ, Nederland migratieland, ook 2025 geen probleem, Den Haag, 2008 [Nederländerna Migration land, 2025 inte ett problem].

FIGU Studiengruppe Sverige
Postfack 64
11674 Stockholm
se.figu.org

